

VSTAJENJE. (NAGROBNI RELIEF.)

AL. PROGAR.

BOGDAN VENED:

NAŠ STARI GREH.

POLABSKA POVEST.

VII.

Morje Baltiško, ti morje lepozeleno, kakšen priimek ti pristuje danes? Rimski pisci so te imenovali Ocean; Danci so te nazvali Vzhodno morje; grški učenjaki so te krstili za Scitiško ali Pogansko morje — zaradi nevernih prebivalcev ob tvoji obali. Morje sinje, morje zeleno, povej, kateri priimek ti najbolj pristuje danes? Ti molčiš. Šumiš pač s svojimi belopoltimi valovi, a pravega odgovora nočeš dati. A jaz sam vem, kakšno ime se ti danes najbolje podá. — Pogansko morje!

Po valovih plove ladjica, na videz poskakujoč nedolžno-veselo, kakor beli labod po jezerski sinjini. Koga nosi ladjica? Same zagrizene nasprotnike Kristusovi veri, same pogansko misleče in čuteče ljudi. Tu vidim Slavomira, svečenika starih bogov, vidim Volčana iz Roztoka, Ratibora iz Gabrovega, Svetopolka iz Varnovega, Draškota iz Mahovega in Gostomisla iz Ribnice, znane zarotnike iz Volčje jame. In poleg njih so njihove žene in njihova deca, mladeniči in

mladenke, in ž njimi je tudi bodriška knežnja Viljenica in njena sestrična Slavica. In kam se peljajo ti ljudje? Na Rujano, otok Svetovitov . . . Vidiš, ti morje lepozeleno, kako jaz dobro vem, kaj se na tebi godi. Ali naj ti še povem, zakaj jadrajo ti ljudje na Rujano, otok malika Svetovita?

Pristaši starih bogov, zarotniki proti novi veri in nemštvu v bodriški zemlji, so se bili ob svojem sestanku v Volčji jami, kamor jih je bil o priliki velikega sejma v Ljubeku povabil Slavomir, Triglavov svečenik, domenili, da bodo o prvi ugodni priliki potovali na Rujano, izprosit si od Svetovita blagoslova za nameravano svoje početje.

Te prilike bi bili morda čakali še dolgo, da ni koj drugi dan po njihovem zarotniškem sestanku prišel v Ljubek saksonski vojvodič Magnus, in da niso po mestu tako hitro raznesli vesti, da se vojvodič zelo zanima za Viljenico in da jo bode brzkone kmalu zasnil.

„Motiš se, vojvodiče saksonski! Viljenica nikoli ne bo tvoja. Zanjó imam izbranega jaz drugega ženina!“ je z zmagovalno-porednim in škodoželjnim smehom dejal Slavo-